

Tomáš Haulík v rámci své diplomové práce navrhoval pavilon žiraf v plzeňské zoo. Cílem je návrh návštěvnické části a prostoru pro chovné stádo deseti žiraf včetně doprovodných expozic, zázemí a prostoru pro zaměstnance. Součástí řešení je koncept celkového rozšíření plzeňské zoo, návrh pavilonu je doplněn o řešení restaurace ve středu nové části areálu zoo. Návrhu předcházela společná příprava v rámci diplomního semináře, kdy byly studovány požadavky na chov žirafy Rotschildovy a dalších vhodných zvířat, varianty typologií pavilonů vč. referenčních příkladů staveb a analyzovány možnosti stavebního programu.

Urbanistický koncept rozšíření zoo o areál africké savany, který Tomáš navrhl, plně využívá plochu jižně od ulice Pod Vinicemi, která je pro rozvoj zoo určena územním plánem. Navržené řešení postrádá možnost přímé bezkolizní vazby na stávající zoo na severní straně, návštěvník vždy musí překonat nově upravené parkoviště. Hierarchie návštěvnických tras zůstala schematická, resp. se zdá, že návštěvník je areálem veden stále v jedné úrovni. Navrženo je několik vodních ploch v rámci výběhů a v návaznosti na centrálně umístěnou restauraci, není však zcela jasné, jaký je vztah těchto vodních ploch k vodoteči, která se dnes v území nachází. Trochu nedotaženě působí navržené řešení jižního předprostoru s novým hlavním vstupem a jakousi zbytkovou plochou mezi parkovištěm a pavilonem. Pavilon žiraf jakožto hlavní prvek návrhu je řešen jako „bariéra“ oddělující město od přírody. Navržen je jako rozměrná hala prakticky na celou šířku pozemku a návštěvník jím musí vždy projít, aby mohl pokračovat dál do areálu zoo.

S výsledným konceptem pavilonu diplomant přišel po dlouhých úvahách až v samotném závěru práce, což se bohužel podepsalo na jeho dotaženosti. Princip řešení, kdy navenek má pavilon archetypální formu haly, jednoduché střeje, uvnitř se pak odehrává zcela odlišný a velmi zajímavý svět návštěvníků a zvířat podpořený expresivním řešením vnitřní rámové konstrukce, je každopádně zajímavý a má potenciál. Abstrahovaná forma je ozvláštněna svou průsvitností, která dává tušit, že uvnitř se něco děje. Škoda, že se nepodařilo lépe dopracovat architektonický detail návrhu, který by ve skutečnosti nejspíš určoval hranici mezi banální hmotou a kvalitní dotaženou minimalistickou interpretací. Dispoziční řešení je velkorysé a působí funkčně, bez křížení provozů, trochu podceněné je zásobování. Návštěvníkovi nabízí interiér různé perspektivy pozorování zvířat a možnost přímého kontaktu s nimi, samotný princip průchodu pavilonem do světa zvířat může být působivý.

Navržený objekt restaurace používá odlišný architektonický jazyk, což je v pořádku. Řešen je na obdélníkovém půdorysu s dispozicí logicky rozdělenou na servisní a návštěvnickou část. Je nicméně otázkou, proč pro tento lapidární objekt, a to i ve vztahu k architektuře pavilonu, bylo zvoleno poměrně specifické konstrukční řešení s oboustranně vykonzolovanou střešní deskou - co je jeho přínosem?

Formální část

Diplomant splnil předepsaný rozsah práce. Grafická prezentace a formální pojetí diplomní práce jsou na dostatečné a srozumitelné úrovni, vizualizace dobře ilustrují architektonický záměr. Čárové výstupy by snesly větší péči, některé postrádají čitelnost [např. perspektivní řezy].

Závěr

Tomáši Haulíkovi se v projektu přes jisté obtíže podařilo navrhnout fungující stavbu s potenciálem. Některé prvky návrhu by ale zasloužily podrobnější dořešení. Jako vedoucí práce nehodnotíme jen výsledek, ale také celkový přístup diplomanta během její přípravy. Ten byl bohužel často nepřesvědčivý. Věříme však, že si z toho Tomáš vezme pro budoucnost ponaučení.

Doporučujeme k obhajobě, navrhujeme hodnocení „D“.

